

Anna Tučková: Pohádky z vězení
(posudek vedoucího bakalářské práce)

Předložená bakalářská práce se zaměřuje na specifický typ literatury, jež byla původně psána z vězení pro konkrétní čtenáře z rodinného okruhu (vlastní děti), a teprve s odstupem času a změnou politické éry byla také publikována a získala nový typ čtenáře, který je výrazně odlišný od výchozího čtenáře modelového. Jako dva typologicky odlišné, ale zároveň v něčem i související autory, kteří takováto díla vytvořili, si Anna Tučková vybrala Jiřího Stránského a Ivana M. Jirouse. V práci ale zároveň řeší i obecnější, teoreticky směřovanou problematiku tohoto specifického čtenářství, jež je jakoby jádrem diplomové práce mnohem více než třeba zkoumání tohoto typu děl z hlediska celkového kontextu literárního díla J. Stránského či I. M. Jirouse.

Práce je založena na obvyklé kompozici, kdy je nejdřív přehlédnuta a sumarizována dosavadní teoretická literatura k předmětu a toto východisko je pak aplikováno na konkrétní literární materiál. Jako vedoucí práce cítím povinnost ocenit, že právě výchozí teoretizace není napsána jen formou povinných cviků, ale že se zde Anně Tučkové podařilo koherentně a zevrubně vyjádřit jádro celé problematiky obecného „obratu ke čtenáři“, jímž prošla literární věda ve druhé polovině 20. století, a stejně tak poté tyto obecné koncepty specifikovat na problematiku recepce daného žánru (čtenáři pohádek) a na problematiku specifických modelových/empirických čtenářů („čtenáři dopisních obálek“). I v náročném teoretickém diskursu prokazuje autorka dostatečné odborné schopnosti analyzovanou problematiku promýšlet a adekvátním stylem vyjadřovat. Byť neodbývá již v těchto pasážích ke konkrétnímu literárnímu materiálu, jsou velice dobře zacílené z hlediska zřetele k tomuto materiálu a problematiku analyzovanou konkrétně v následné části bakalářské práce dobře pootevívají.

Konkrétní interpretace se zaměřují na Stránského knihy Perlorodky, Povídačky pro Klárku a Povídačky pro moje slunce a na Jirousovu sbírku Magor dětem. Dobře popisují a interpretují specifické paratextové rysy a zvažují interpretační dopady posunu mezi původními konkrétními a pozdějšími obecnými čtenáři. V potaz je také vzata specifičnost dětské literatury a jejích způsobů vnímání. Navržená typologizace vnímání je, myslím, produktivní a postihuje tento geneticky i žánrově specifický typ literatury.

Rád kvituji, že práce je napsána adekvátní kompozicí i stylem, který prokazuje schopnost vyrovnat se s náročnou odbornou literaturou i s konkrétními literárními texty, k nimž autorce chyběla výrazná interpretační opora. Práce odpovídá dobrým standardům i z hlediska využití poznámkového aparátu a bibliografických záznamů, stejně jako z hlediska využívání citátů, parafrází a dalších postupů propojujících vlastní dikci se zdroji odjinud. A v neposlední řadě je práce i solidně edičně upravená.

Jako vedoucí této bakalářské práce se domnívám, že splňuje veškeré nároky kladené na obhájitelnou bakalářskou práci na našem ústavu, a proto ji **doporučuji k obhajobě.**

V Praze dne 7. 9. 2010

Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc.